

„Edinost“
 Z vsake enkrat na dan, razen nedelj in
 praznikov, ob 6. uri zvečer.
 Naročnina znaša:
 za celo leto 24 kron
 za pol leta 12 „
 za četrt leta 6 „
 za en mesec 2 kroni
 Naročnino je plačevati naprej. Na pr-
 oče brez priložene naročnine se uprava
 ne odira.
 Po tobakarnah v Trstu se prodajajo po-
 amezne številke po 6 stotink (3 nvč.);
 v Trstu pa po 8 stotink (4 nvč.)
 Telefon št. 474.

Edinost

Glasillo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi
 se računajo po vrstah v petito. Za več-
 kratno naročilo s primernim popustom
 Poslana osmrtnice in javne zahvale do-
 mači oglasi itd. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu.
 Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo.
 Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jema upravništvo. Naročnino in oglase
 je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
 ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in
 sprejemanje inšertov v ulici Molin
 piccolo št. 3, II. nadst.

Izdatelj in odgovorni urednik Fran

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Ob resni uri resna beseda našim rojakom.

Pojutrnjem bomo imeli tržaški Slovenci v hudi zimi vroč dan, hudo bitko. V boj nam je iti, napeti vse sile, da si rešimo zopet, kar nam je sovrag ugrabil pred tremi leti.

Mandat tretjega kolegija tržaškega pripada okolici, pripada tržaškim Slovincem. Ta mandat je bil tudi res v naših rokah dolgo vrsto let in je bil v častnih, poštenih rokah. Ta mandat je dolgo vrsto let izvrševal mož, na katerega je padel sneg osivelih las v samem delu, poštenem delu, ne le za blagor tržaškega in okoličanskega Slovenstva, ampak na neumornem delu tudi za vsesplošne koristi mesta tržaškega.

Nad dve desetletji je Ivan vitez Nabergoj izvrševal mandat tretjega kolegija tržaškega. In v vsej tej dobi je delal — kjer se je pokazal in kadar je govoril — le čast sebi, svojim volilcem in mestu, v katerega imenu je govoril. Ivan vitez Nabergoj je slovenski narodnjak. Tega ni skrival nikdar. Marveč se je vsikdar odkrito in brez strahu kazal zvestega sinu svojega zatiranega naroda slovenskega. In kjer je videl, da se temu rodu krivica godi, bil je na svojem mestu, da jo obsodi. Ali vsa njegova ljubezen do lastnega rodu ga ni zavajala nikdar, da bi postajal krivičen drugorodu, da bi se maščeval na koristih mesta, ali da bi zanemarljal interese istega, zaradi krivice, ki so jih mnogi sinovi tega mesta delali našemu rodu, in radi nečuvnih žaljenj, s katerimi so obsuvali častljivo osebo Nabergojevo.

Ivan vitez Nabergoj je bil zastopnik svojega naroda, ali ob tem ni pozabljal nikdar, da je tudi zastopnik mesta tržaškega; vsikdar je imel odprto srce tudi za drugorode, ako je pri njem iskal pomoči. Neštevilo je — lahko rečemo — Nemcev in Italijanov, uradnikov in drugih meščanov, katerim je koristil, neštevilo jih je, ki bi mu morali biti hvaležni. Njegova hiša je bila vsikdar odprta vsakomur — pravo pribežališče vsem, potrebnim pomoči. Žal le, da je le preveč takih, ki so mu kruto poplačevali njegovo dobrotu, plačevali z najhujšo nehvaležnostjo. Mnogokateri, ki je imel njemu zahvaliti to, kar je dosegel in postal, bil je potem v vrstah njegovih najhujših sovražnikov in zasramovalcev.

Ivan vitez Nabergoj je bil pravi zastopnik mesta z meščanim prebivalstvom: bil je v čast nam in v čast vsemu mestu.

Moremo-li tako govoriti o onih, ki so mu z najhujšim nasiljem, z najumazanejšimi sredstvi volilske nemorale iztrgali mandat? Le kratko delovanje kratkih treh let je zadoščalo, da je videl ves svet, kako nevredne naslednike je dobil vredni Ivan vitez Nabergoj! Tako temeljito so kompromitirali ne le svojo laško stvar, ampak tudi stvar mesta tržaškega in njega interese, da vlada sedaj splošna indignacija, ogorčenje, kateremu je prebivalstvo dalo duška že na volitvi za peto kurijo: izreklo je najstrožjo sodbo. Meščanstvo, toli ljuto prevarjeno v vseh svojih nadah, videče, kako nevredni in nesposobni so bili oni, katerim je pred tremi leti prepevalo slavo — to meščanstvo je tako ozlovoljeno, da ne pretirujemo, ako trdimo, da bi bile tržaške kamore ob teh volitvah strte v prah, ako ne bi imele v oblasti v svojih rokah, sredstev, s katerimi moreti falzificirati razjarjeno javno menenje.

Danes so pač uverjeni vsi oni — katerim ni poživljeni fanatizem popolnoma zmešal glave in udušil pravi zmisel —, da je III. kolegij — ako smemo reči tako — napravil proketo slabo kupčijo, ko je Nabergoja zamenjal z Mauronerjem, z možem, kateremu manjka za

dobrega zastopnika — vse, ali vse! Na mesto gibčnega, agilnega, prikupljivega in do vseh jednako dobrohotnega zastopnika so dobili moža, neokretnega, brez vsake parlamentarne rutine, brez daru govorniškega, brez potrebnega poznanja nemškega jezika, brez sledi dobre volje, da ne rečemo kar naravnost — lenega! Ali, kar je najhujše: dobili so moža, ki se ni mogel nikdar povspeti na višino Nabergojeve objektivnosti, ki vidi koristi mesta le v toliko, v kolikor se strinjajo s koristmi njegove — stranke in ki v svojem narodnem fanatizmu sovraži vse, kar ne pripada k tej stranki. In ker srce in idejale te stranke leže onkraj mej naše države, v drugi, tuji državi, je delovanje in politično življenje Mauronerjevo kompromitirano tudi se stališča koristi države. Tu v Trstu, kakor jedinem velikem pomorskem trgovinskem mestu države, so angažirane velike državne koristi. Države dolžnost je torej, da vse žrtvuje za razvoj in povzdigo tega mesta. Na dlani pa je, da se država more vnetati le za tak razvoj, ki bo v soglasju z nje koristmi, ali konkretnije povedano: razvoj, ki bo gravitiral proti Dunaju! Iz tega pa sledi in je na dlani, da le tak mož, ki si je osvojil državno misel avstrijsko, more uživati na Dunaju tisto zaupanje, ki je potrebno, ako hoče državno upravo pridobivati za žrtve našemu mestu v prilogo. Je-li g. Mauroner tak mož? Kdo bi bil tako drzen, da bi trdil kaj takega? **Brzjavka v Rim** in razne iredentarske demonstracije dajejo dovolj jasn odgovor. Mož, čegar srce je v Rimu, ne more — tudi če bi imel sposobnosti za to — pridobivati srce na Dunaju! To je tako jasno, jednostavno, da mora biti slepec oni, ki ne vidi. Vse, vse ima g. Mauroner na sebi, kar ga dela popolnoma nesposobnega za zastopnika mesta tržaškega na Dunaju: osebni nesposobnosti se pridružuje njega iredentarski program! On ne more zastopati naših koristi, **ker ne zna**; in če bi tudi znal, ne more in ne sme, ker mu je program na potu!

Naj bo torej trgovec, naj bo posestnik, naj bo obrtnik, naj bo kmet — blagostanje vseh teh je odvisno od razvoja mesta; razvoj pa je v veliki meri odvisen od državne uprave, a dispozicija te poslednje je v tesni zvezi z vprašanjem: kake so možnosti, ki nas zastopajo na Dunaju?!

Vsi rečeni sloji prebivalstva bi bili torej najhujši sovražniki sami sebi, ako bi obrambo svojih koristi poverili možu, kakoršen je Mauroner! V eminentnem interesu vseh bo, ako si izvolimo moža, ki se povrne k starim tradicijam nekdanjim, k tradicijam našega Nabergoja; moža, ki bo, vnet za jednako pravico vseh, deloval za pomirjenje duhov, da nam čim prej pridejo časi, ko ne bodo več ljuti medsebojni boji požirali vseh naših moči in bomo marveč vsi — brez razlike jezika in narodnosti — mogli združevati svoje moči za skupno korist. Mi si moramo izbrati moža, ki bo delal na to, da ne bo tu gospodarjev in sužnjev, ampak da bo tu le za-

dovoljnih državljanov, združenih v ideji človekoljubja.

Ne le korist slovenskega življa, ampak tudi korist mesta in splošnosti zahteva torej, da gredo v nedeljo vsi, kar jih je blage volje, v boj, da si pridobimo zopet, kar nam je bilo ugrabljeno in da mandat tretjega kolegija poverimo možu, ki bo v vsakem pogledu vreden naslednik Ivanu vitez Nabergoju, da izvolimo našega **dr. Otokarja Rybářa!**

Politični pregled.

V TRSTU, dne 11. januarja 1901.

Državnozbornske volitve. Istra. O volitvi poslanca v Koprno za kmečke občine zapadne Istre nam piše očevidec:

Volilni možje obeh strank so prišli v polnem številu na volišče. Volilo se je v hiši Barzilaievi izven mesta. Po cesti je stopala istrska fakinaža, ki je po cesti kričala: **A v v i v a.** Pred to fakinažo so stali orožniki, da preprečijo vsaki, eventualno namerjani izgred. Drugi orožniki so se sprehajali po cesti in pred hišo, kjer se je volilo. Okolo 10. ure so se zbrali vsi volilni možje v dvorani, kjer se je imelo voliti. Voditelj okrajnega glavarstva gosp. Schaffenhauer pl. Neys je prečital dotične paragrafe o volitvi poslanca ter je naložil, naj volilni možje izvolijo tri člene komisije. Ker je bilo hrvatsko-slovenskih volilnih mož 60, italijanskih pa 34, so naši izvolili gg. Mata Sankovića, Dragotina Šiškovica in Vekoslava Bunca. Na to je vladni komisar, po pravu, ki mu gre, izbral v komisijo tri člene izmed volilnih mož. **Vse tri je vzel iz italijanske manjšine.** Ta šestorica se niso mogli zjediniti za izvolitev sedmega člena komisije. Dvakratna volitev je ostala brez uspeha. Na to je gospod vladni komisar Schaffenhauer pl. Neys zopet **še sedmega člena vzel iz manjšine.** Tako je prišla italijanska manjšina do večine v volilni komisiji po milosti in nepripravnosti (!!) gospoda Adolfa pl. Schaffenhauerja de Neys.

Tako pristransko postopanje pl. Adolfa je do skrajnosti ogorčilo našo večino volilnih mož, ki so začeli to glasno in ostro obsojati. Med ostalim je rekel pl. Adolfa člen komisije, Sanković, vrgši glasovnico na stran, da jim ne treba niti voliti in naj le voli vladni zastopnik sam! Istotako sta storila druga dva naša člena komisije. Ostali volilni možje so zahtevali glasno, da je zapustiti dvorano in Koper, ker tu ni ni prava, ni zakona in ker vladni zastopnik tako postopa. Naši člani komisije so komaj pomirili težko užaljene volilne možje, prepričavši jih, da treba vsakako voliti poslanca.

Na to je zopet navstal prepir med našimi člani komisije in vladnim zastopnikom, zlasti pa med g. Šiškovcem in pl. Adolfom. Prvi je očital drugemu, da je storil grdo krivico, da je popolnoma prezrl Slovence sodnih okrajev Buzet, Koper in Piran. To Vaše

postopanje — je rekel — nas peče silno in ako ne bi bili mi tako potrpežljivi, moglo bi se kaj dogoditi, kar bi Vam bilo nemilo in neugodno.

Vladni zastopnik je vprašal na to kakor da je začuden: čemu da toliko nezadovoljstvo?! — na kar mu je odgovoril g. Šišković, da je moral tako pristranski postopati tudi o volitvi poslanca za V. kurijo, ko so bili naši volilni možje v manjšini! Vladni zastopnik se je hotel izvleči iz te neprilike s tem, da je izjavil, ves blede, da je čul, da hoče večina slovenske komisije uničiti vse volilne možje iz sekcije Škofije in da je radi tega izvolil italijansko večino komisije.

Tekom volitve so naši protestirali proti volilni pravici volilnih mož iz Škofije, ker so bili le-ti nezakonito izvoljeni, in proti pristranskemu postopanju g. vladnega zastopnika. Ta protest je došel na zapisnik ob zaključku volitve. Volitev sama se je vršila v redu. Od 60 naših volilnih mož jih je glasovalo 59 za g. Mandića, dočim je ena glasovnica bila čista. Za protivnika Rizzija so glasovali vsi italijanski volilni možje, to je 34.

Volitev se je končala ob 1/3 1 uri popoldne, na kar je rekel vladni zastopnik volilnim možem, naj se vrnejo ob 2. in pol uri, da bodo čuli skupni rezultat volitve. Ob 3. in pol uri popoldne je došlo brzojavno poročilo iz Poreča, da je izvoljen g. Rizzij poslanec za kmečke občine zapadne Istre.

Naši volilni možje so se podali zlošno iz Kopra proti Ržani. Koperska fakinaža jih je spremljala z zasmehujočimi vskliki in mjavkanjem.

O večerjnih volitvah so nam znani sledeči uspehi:

Na Koroškem so bili izvoljeni v Celovcu, Beljaku, Št. Vidu in Špitalu nemški nacioanalci.

V Bukovini, v Černovicah, je trgovinska zbornica izbrala nemškega liberalca Rosenzweiga.

Na Šleskem, v Tešinu, je potrebna ožja volitev med nemškim radikalcem drom. Tsehannom in nemškim liberalcem prof. Fourinerom.

Na Gališkem je trgovinska zbornica v Brodih izvolila zopet vele-industrija Kolischerja, poljskega konservativca, zbornica v Krakovu zopet dr. Rapaporta, pripadnika iste stranke, isto tako trgovinska zbornica v Lvovu zopet Jakoba Piepeša.

Na Moravskem so zopet izvoljeni nemški liberalci Goetz, dr. Menger, Hübler, Klein, baron d' Elvert in dr. Lecher, nemški nacioanalci dr. Chiari in nemški radikalec Albrecht.

V Olumcu je prodril zopet kandidat združenih čeških strank Edvard Skala, v Novem mestu Mladočeh dr. Stransky, v Kromerizu Mladočeh Kulp, isto tako Mladočeha v Iglavi in Holešovem.

Na Češkem so bili za skupine mest izvoljeni nemški liberalci dr. Kindermann, dr. Funke, dr. Pergelt in dr. Nitsche, nadalje nemški nacioanalci dr. Prade, nemški radikalec Bareuther in Hofer, pl. Pacher, Wolf, dr. Eisenkolb in Berger. V dveh slučajih treba ožje volitve med pristaši nemških strank.

Mladočehov je bilo deloma zopet, deloma na novo izvoljenih 18.

Politika Rusije. Petrogradski «Svět» se bavi z razmerami med Avstro-Ogrsko in Rusijo in se dotika velepomembnega, dalekosežnega vprašanja: «ali se Rusija res zanima za usodo svojih mlajih bratov?» V odgovor na to vprašanje odgovarja rečni list, da Rusija moralno in materialno podpira črnogorsko vojsko, organizira in oborožuje črnogorski narod, da se je po padu Milana in Stambula približala Srbiji in Bolgarski. Kar se

Volilci III. kolegija!

Naš kandidat za III. kolegiji je

Dr. Otokar Rybář

odvetnik v Trstu.

tiče sporazumljenja med Avstro-Ogrsko in Rusijo, meni »Svet«, da Rusija ni mogla slutiti, da bo Avstrija v takem duhu vodila svojo balkansko politiko, kakor da ne bi bilo nobenega sporazumljenja. Istotako je petrogradski list uverjen, da Rusija o pravem času spremeni svoje postopanje in da ima sporazumljenje med Avstro-Ogrsko in Rusijo le še nominalen karakter. Petrogradski list pobija nadalje ene, ki očitajo Rusiji, da svojo delavnost obrača preveč v Azijo na škodo svojih evropskih interesov. Rusija se hoče o pravem času utrditi v Aziji, da bo svoj čas imela v Evropi slobodno roko. In ta čas se bliža liki črna oblaka iz Berlin! Pod egido Nemčije se pripravlja strašna koalicija proti Rusiji. Trozvezi se pridružita Turčija in Romunska.

Tržaške vesti.

Volilci v III. kolegiju! Pozor!

Opozarjamo vse naše volilce mesta in okolice, kateri so imeli volilno pravico o zadnjih mestnih volitvah, da jo imajo tudi sedaj za III. kolegij. Brez strahu naj torej reklamirajo jutri v soboto v svoji sekciji legitimacije: ako jim jih tam ne dajo, naj se predstavijo na volišču takoj ob 9. uri zjutraj s kakim dokumentom ter bodo pripuščeni k volitvi. Ako bi šli kasneje na volišče, bi lahko volil prej kdo drugi za njih. Torej pozor!

Centralni vol. odbor.

Za volitev v III. kolegiju.

Opozarjamo volilce III. kolegija, da vsi oni, ki ne dobe do jutri volilnih dokumentov, morejo dobiti iste jutri od 9. ure predpoludne do 2. ure popoldne pri dotičnih komisarijih. In sicer volilci z začetnimi črkami A—L v šoli v novem mestu (scuola di città nuova), oni z začetnimi črkami M—Z v šoli v starem mestu (scuola di città vecchia). Seveda se morajo izkazati s kakim dokumentom.

Kdor ne dobi legitimacije tam, ali pa, kdor ne more jo poiskati v soboto, naj gre v nedeljo, na volišče vsejedno. Da pa ne bi kdo drugi glasoval na njegovo ime, naj se predstavi volilni komisiji takoj ob 9. uri zjutraj s kakoršnjim si bodi dokumentom, ki dokazuje njegovo identiteto.

Centralni volilni odbor bo imel nocoj in jutri zvečer svojo sejo v »Tržaškem podpornem in bralnem društvu«, ulica Stadion št. 19. Prosimo vse člene odbora in tudi druge rodoljube, da se gotovo udeležijo teh dveh sej, da se čimbolje organiziramo za volitev v III. kolegiju, ki bo v nedeljo. Od dobre organizacije in od števila in kakovosti delavcev je mnogo odvisno. Ker bo od nasprotni strani gotovo vse na delu, je tudi nam v dolžnost, da zberemo vse moči za to veliko volilno bitko.

Koliko spoštovanja uživa naš kandidat dr. Otokar Rybář v vseh slojih našega meščanstva, smo se mogli prepričati včeraj, ko je umazani listič »Il Gazzettino« raznesel lažljivo vest, da dr. Rybář — umira! Od vseh strani so prihajali naši ljudje povpraševati v strahu, koliko je resnice na tej vesti? Pa tudi med Italijani so se povsodi živo zanimali za — umiranje našega kandidata. Sam gospod župan je poslal svojega človeka na stanovanje dra. Rybářa, da se prepriča o stvari.

Pa ne le o spoštovanju in ugledu, ki je uživa dr. Rybář vsepovsodi, priča to splošno zanimanje; ampak dejstvo, da se o njem trosijo take vesti, priča, kako se ga nasprotniki — boje!

Tako je torej res, kar je rekel »Grazer Volksblatt«, da je dr. Rybář resen kandidat!

Nimajo-li naši volilec vse razloge, da so ponosni na svojega kandidata in da gredo zanj v boj z vsem ognjem? Mi bi rekli: da! Istotako jih mora veseliti naše zatrdilo, da je dr. Rybář živ in popolnoma zdrav. V boj torej za moža, ki je duševno in telesno popolnoma vsposobljen v to, da bo uspešno zastopal koristi svojih volilcev!

Nasprotniki naši sami imenujejo dra. Rybářa resnega kandidata: na naših volileh

je sedaj, da dokažejo, da so — resni volilec, ki umejo svojo dolžnost in svojo korist.

18. marca 1897. Lep dan, krasen spomladanski dan je bil 18. marca 1897. Bil je četrtek. Po okolici je bilo vse na nogah, vse živo in veselo, vse se je navduševalo; tudi v mestu je vse vrvelo. Bila je volitev v tretjem kolegiju. Težko so pričakovali izid volitve, posebno po okolici.

Naposled vendar — proti večeru — je bil naznanjen in razglašen izid — pa kakšen? Takega izida ni pričakovala okolica in tudi naše meščanstvo je gledalo osupnjeno ter majalo z glavami. »Propali smo, propali!« glasilo se je žalostno od ust do ust, od hiše do hiše, od vasi do vasi. Bil je predvečer praznika sv. Jožefa. Mrzlo je še o tem času, pa nikdo ni čutil mraza, niti ženske, niti stare ženice, niti otroci.

Hiše so bile prazne, vsi ljudje, po vsej okolici so bili znanj na trgih, po ulicah in poteh.

Solze so rosile iz oči, možem, ženam in otrokom; v sveti jezi, ogorčenju in srditosti, so ljudje iskali izdajalcev. In ljudstvo se ni utešilo, se ni utolažilo. Ihtenje, jok in stok je prihajal iz tisoč in tisoč grl. Može so krčevito stiskali pesti, imeti so hoteli — izdajalce, nič drugega, nego grde ostudne izdajalce, ki niso vredni, da stopajo po tej zemlji! Hoteli so imeti one ostudne izdajalce, ki so za mal denar, za pijačo, za to, da so napolnili svoje grešno grlo — izdali narod!

S svojem ostudnim in peklenskim dejanjem prodali in izdali so na najnesramnejši način najlepše svetinje človeštva, najlepši ideal: prodali so vse, ker so prodali svojo kri, svoje otroke! Da, izdali so svojo mater, ki jo že gotovo pokriva ped one svete zemlje katero je ostudni izdajalec prodal tujcu za kozarec opojne, smrdljive žgane pijače!

Ali nič ne čutiš, izdajalec grdi?!

Ne sliši-li, kako joka in stoče tvoja — mati?!

Ne vidiš-li, do se obrača v grobu, ker si jo izdal?!

Ali ti ne vstajajo lasje po koncu?

Ali te ni groza in strah?

A — nič, nič!

Saj ti ne čutiš več, saj ti nimaš več srea, ne vesti, tebi je vse eno, saj ti bi mirnim sream — za liter vina izdal vse! »Izdajalec vsake hudobije hlapec, bo razbojnik in bo tat!« Tako je dejala stara Špartanka svojemu sinu izdajalcu ter mu prsi prebodla z onim mečem, ki ga je prinesel iz vojne.

Tako je zaslužil sin-izdajalec.

Ljudstvo pa se ni moglo umiriti, ni moglo udušiti pojavov dušnega razburjenja. Prišli so orožniki in vojaki in niti ti z vsemi bajoneti niso mogli umiriti ogorčenega ljudstva.

Cele vrste ljudi, starih in mladih, so koračale od enega kraja do drugega, niso hoteli spat niti v pozno noč.

Tedaj se je zaslisl glas zvona kakor bi hotel naznaniti: »Vse je pogorelo!« in ljudstvo je upilo, jokalo in tulilo.

Polagoma se je vse pomirilo.

In posledice?

Nazivali so jih volilni izgredi.

Pobito je bilo nekoliko šip.

Reveži so morali v ječo, obsojeni so bili na dolge mesece, celo leta. V ječo je moral mladenič, ki je bil edina podpora svojih starih, revnih in bolehnih starišev, in prav tako je moral oče zapustiti svoje male, nepreskrbljene otroke.

Koliko bede, koliko mraza, koliko glada, in solza!

Kdo je vse to provzročil?

Nihče drugi, nego oni prokleti izdajalci naroda!

Sedaj se je zopet približal čas, ko nam je stopiti v volilno borbo, v boj za sveto pravično stvar, za svete naše teptane pravice. Kvišku srea! Pogum in srčnost naj vladata mej nami!

Otresimo se mučeništva, otriesimo se jarma, in zato stopimo vsi, vsi v borbo: Mož, žena, mladenič in dekle! Vsak naj dela po svoje.

Mož naj spregovori in obrne moža, ki je omahljiv; žena, ki si zavedna hči svoje matere, če ima moža, ki hoče stopiti v tabore nasprotnih armade, pregovarjaj ga tako dolgo, da pojde z našo vojsko na nekrvavi boj!

Sin, vreden imena svojega rodu, ne pusti očeta, da bi bil izdajal!

In ti hčerka, divni ponos naše domovine! Ti vrla dika naše okolice, ali dopustiš, da te oče izda in zataji?

Ne, ne! Če je tvoj oče še tako otrpnel, če je tvoj oče kakor les, ti ga pripraviš na pravo pot; ko bo videl, da ti je po dolgi prošnji zalila britka solza nežno lice — tedaj se ne bo več protivil tvoji prošnji, tekel bo radostno na volišče in čutil se bo srečnega!

In tebi zavedni mož, zvesti sin, hvaležen ti bo narod, če rešiš »zgubljenega sina« in ga zopet povrneš žalujočemu očetu v naročje.

In tebi divna hčerka, hvaležna ti bo mati domovina, te proslavljala in te blagoslovila.

Torej še enkrat!

V nedeljo vsi, vsi na delo! Vsak naj stori svojo domovinsko dolžnost in slavili bomo zmago z našim dr. Otokarjem Rybář-em. Vrh morsk!

Kandidat Mauroner v pravem zrealu!

Ponavljamo, da je kandidat nasprotne stranke, gospod Leopold Mauroner, lastnik tiste hiše tolerance, ali, kakor bi rekli po domače, hiše sramote v ulici Capitelli.

Naši Slovenci so bili vsikdar ponosni na to, da so zvesti domovini in zvesti Bogu. To svojo dvojno zvestobo pa morajo kazati zlasti tedaj, ko izbirajo može svojega zupanja! Kdor hoče biti predstavitelj njihove volje, mora biti istotako udan domovini in Bogu ter zakonom vere njegove. Kdor nima te dvojne lastnosti, ta nima tudi pravice zahtevati od našega naroda, da bi mu poverjal svoje zaupanje in mu naklanjal časti.

Odgovarja-li Leopoldo Mauroner označeni dvojni zahtevi? Tega menda ne bi trdil niti on sam!

Je-li zvest domovini svoji — avstrijski državi pod žezlom Habsburgov? Na to odgovarja neutajljivo dejstvo, kateremu sam ni nikdar oporekal, dejstvo, da se je boril na strani Garibaldija proti Avstriji, da je člen tiste klike, ki je v tesnih, notoričnih zvezah z Rimom in ki pošilja svoje udanostne brzojavke — kralju v Rim!

Je-li Leopoldo Mauroner udan Bogu in zakonom vere njegove?

Na to vprašanje odgovarja hiša v ulici Capitelli, odgovarja dejstvo, da je člen klike, ki hoče cerkev z nje institucijami ponižati v dekle politike, ki nima prav ničesar moralnega in etičnega na sebi....!

Zato pa, dragi volilec, meščani in okoličani, vi se ne bi pokazali ni zveste domovini, ni udane veri svojih pradedov, ako bi glasovali za kandidata Leopolda Mauronerja! Onečastili bi s tem spomin svojih prednikov ki so toli verno hranili obe svetinji — zvestobo do domovine in zvestobo do Boga! Tega ne storite, tega ne smete storiti! To bi bil tudi zločin na lastni koristi! Mi smo nasprotnega kandidata pokazali v pravem zrealu, zato pa smemo reči: roka slovenska, ki bi na glasovnico napisala ime Garibaldinec in posestnika hiše v ulici Capitelli, Leopolda Mauronerja, taka roka bi bila roka izdajice, pozabivšega na Boga in domovino. Čim manje bo takih rok, tem večja bo čast vas volilcev v III. kolegiju!

Volilne sličice. Iz Bazovice nam pišejo: Mraz je bilo, mraz dne 3. in 6. januarja; bali smo se, da bo težko spraviti naše volilce v Trebče, ali varali smo se: šli so vsi razun par mlačnežev, ki so se bali — sami sebe. Ne bom tajil, da ni bilo tudi v naši vasi par izdajice, ki se boje, da ne bi več delali in živeli, ako bi se ob času volitve pridružili našemu krdelu. Med tuk. domačini nimamo sicer prav zagriženih nasprotnih agitatorjev, pač pa skrbijo za to neki Giovannini, o katerem pravijo, da je nekak »kapo« od magistratnih cestnih delavcev. Ta človek je doma iz zavednih naših Barkovelj in ima v oskrbi tudi tukajšnje občinske ceste, na katerih delajo večinoma Bazovci, Padričani in Gropajci. Tega človeka smo videli na večer pred volitvijo in na dan volitve, kako je tekal od hiše do hiše ponujat Hortiševe glasovnice ter strašiti svoje podložne, da jih odpusti z dela, ako ne bodo vsi pod njegovo komando volili Hortisa.

Celo na hodniku pred sobo volilne komisije v Trebčah je hotel v družbi z znanim Ernestom pregledovati glasovnice volilcem, a ko smo izvedeli to, postavili smo tja svojo stražo in Giovannin se je moral, hočeš nočeš — odstraniti, na kar je tudi gosp. Ernesto izgubil besedo, ker naši stražarji bili so mu vedno za petami.

Ljudstvo je zahtevalo, naj se tudi ta Ernesto odstrani, a navzoči orožniki so nam odgovarjali, da ga ne morejo odstraniti, ker je imenovan namestnikom v volilni komisiji.

Postrežljiv pa je bil ta namestnik, ker videli smo ga, kako je prinašal na mizo vodo,

smotke in kar je gospoda pri komisiji potrebovala; v resnici pa se nam je zdel ta Ernestek več postrešek, nego namestnik v komisiji. Videli smo ga, kako je vedno frkal od Štiklerjeve gostilne do komisije, a naposled smo izvedeli, da je v omenjeni gostilni dajal za pijačo in delil denar. O prvotni volitvi je šla kupčija še precej, ali o drugi se je nekoliko skrhila.

Na drugi volitvi je namreč Hortis dobil celih 42 glasov manj nego prvokrat. Kompetentni oblasti priporočamo, da naj za prihodnje nekoliko več pazi na tako imenovane zaupnike in njih namestnike v volilni komisiji, kajti, ljudstvo je sprevidelo in ne bo več molčalo. Gospodu Giovanninu priporočamo, da ob prihodnjih volitvah ostane raje doma in naj študira, kako so neki njegovi tovariši leta 1897 dne 18. marca tu v Bazovici, skriti v neki zalogi otrobov pod žaklji, v groznem strahu molili grevengo in kako je par istih od tedaj čisto izginilo s površja.

Minolo soboto dne 5. januarja sklicali smo tukaj v gostilni pri »Lipi« privaten shod, na katerem smo navduševali in organizovali našo vojsko za drugi dan. Ljudstvo je bilo navdušeno in neki stari mož je rekel: Naj bo le mraz! Tudi če imam iti v sami srabei, ne odneham! In res, drugi dan, v nedeljo, so bili 70 do 80-letni možaki prvi, ki so došli na določeni kraj. In ker sta bila med njimi dva stara veseljaka, bilo je veselje poslušati, kako so ti ljudje, vozeči se v Trebče in iz Trebič, veselo prepevali stare narodne pesmi. V nedeljo zvečer zbrano nas je bilo lepo število v gostilni pri »Lipi« in da si smo dobro vedeli, da ne pridemo (in to ob taki slepariji in barantiji) do večine, vendar, ko smo izvedeli izid, zagromela je po dvorani pesem in vsikali smo: Živio Rybář, živio naš Otokar! Naposled smo po nagovoru gospoda H. Ražma prisegli, da prihodnjo nedeljo pojdemo zopet vsi na volišče in da storimo vse, kar nam bo mogoče, da pridemo do večine! Rodoljubi, okoličani! od vas je sedaj odvisno.

Okolica ima 135 volilcev več nego mesto. Rojaki! V nedeljo vsi na delo, posnemajmo Italijane: Poskusimo vse! »Grom in peklen naj pogrezne tega, kdor odpade!«

H—s.

Vrli brivci! Pišejo nam: Brivci, ki ima svojo delavnico v ulici Campo Marzio, pod hišo, kjer je nastanjena c. kr. financa, se je prav pridno zaletaval in se še zaletuje v »Porco di Boemo«, to je v našega dičnega dra. Rybářa, ter še vedno pravi onim, ki ga hočejo poslušati: Noi non volemo esser schiavi — Trieste že città italiana itd. (Mi nočemo biti sužnji — Trst je laško mesto itd.!).

Tega moža priporočamo našincem!

Drugi brivci, ki zasluži, da ga imenujemo na tem mestu, je brivec pomagac iz ulice S. Nicolo (via S. Spiridione 4), kateri je dne 6. t. m., ko je videl, da našinci spremljajo nekega trgovca z glasovi in ko je ta poslednji spustil iz žepa par volilnih legitimacij — bežal kakih 200 korakov daleč z namenom, da prestreže odvržene liste! Vidé pa, da je te dokumente že pobral neki naš mož, je zakričal vrli brivci — »porco«!

Kako čvrst je naš — Pepi! Pišejo nam: Novega leta dan je šel »naš« Bepo (čuvar v ljudskem vrtu v Trstu) v Trebče, agitirat za Hortisa! Ta Pepi, ali, po »bogem jeziku« (!): Josip, si je vzel še enega pomagaca (ki pa ni z Obrovega, kakor prvi) in šla sta na slavno delo! Nista minuli dve uri, ko se je Pepi vrnil nazaj v Trst ves poten in upehan!

Kaj se je zgodilo?!

Zgodilo se je, da je bilo v gornji okolici tako »mraz« in taka »narodna burja«, da je Joškota kar neslo nazaj k morju! Mi moramo le čestitati »slavnemu« Pepčetu, da je tako čvrst, kakor so nekdanji bili turški — janičarji!

Trebenjski »burji« pa čestitamo od srea! »Neizdajalec«.

P. S. »Naš« Pepi je hodil v škedenjsko slovensko šolo, zna torej tudi jezik — sužnje! Kaj ne, Bepo?!

Občinski uradniki. Vsi tržaški ognjegaseci, ki imajo prav skromno plačilo, so prejeli volilno pravico za III. kolegij! Na listkih je pisano tako-le: »Sgorbissa Domenico, imp. comunale!« Povprašali smo tudi javne pometalce, so-li že prejeli tako volilno pravico, toda ti so nam užaljeni odgovorili, da niso še »impiegati«! Enaka pravica za vse naj bo! Zakaj ste izpustili iz volilne liste te vrle uradnike?!

kaj ne! Na 100 pometav je 69 (šestdesetindevet) italijanskih podanikov, ki gotovo gorijo za — Garibaldina Mauronerja! — Torj?!

Visokemu namestništvu na znanje. Od mnogih strani nam poročajo, da magistrati komisariji, ki hodijo po okolici popisovat ljudstvo, niti ne vprašujejo po občevalnem jeziku, in ne spolnjujejo dotične rubrike, ako stranka — v pravem pomenu besede — ne pokaže zob. Dotično rubriko pušča prazno. V kateri namen, tega menda ne treba praviti razsodnemu človeku. In če že — prisiljeni v to — zapisujejo v rubriko, pa napravljajo previdno le dve črki »sl«. Zakaj zopet to? Tudi o tem ne treba dolgo ugibati.

Za danes le kratko, ali usodno vprašanje: kaj misli ukreniti visoko c. kr. namestništvo, da prepreči te mahinacije, ako noče, da ljudsko štetje popolnoma zgreši svoj namen glede občevalnega jezika?

Visoko c. kr. namestništvo je dolžno zakonu in svrhi ljudskega štetja, da da primeren odgovor na naše vprašanje.

Volilci, čujte: Mauroner je velik govornik! (Resnično.) Pred dvema leti sta se vozila dva gospoda z Dunaja v Trst. V vozu sta sedela vsaki v svojem oddelku. Noč je bila mirna, a mrzla. Vlak je drdral mimo Ljubljane naprej proti Trstu. — Čez nekaj časa je prišel sprevodnik ves prestrašen k našemu zaupniku:

»Čujte, tukaj zraven vas sedi neki gospod, o katerem se mi zdi, da je znorel; pridite pogledat.«

Šla sta oba in gledala skozi šipe. Videla sta debelega, gologlavega gospoda, ki je bil v rokavih in je držal veliko govornico, mahal z rokami in se vedel tako, kakor da bi imel pred seboj — svoje poslušalce.

Sprevodnik je rekel, da ga je mislil že na neki postaji izročiti — v varstvo, ker se mu je zdel gospod prevroč in nevaren.

»Nikar se ne bojte, ga je zavrnil naš zaupnik — ta gospod je državni poslanec — Polde Mauroner! Gotovo se uči kak velik govor, katerega bo držal prihodnjič v državnem zboru!«

In res se gospod Polde ni zmenil za gledalca; nadaljeval je svojo »govornico« ter agiral z vsem životom, da se je kar potil. Ker pa nismo nikjer čitali, da bi bil svoj nabifl ni govor spustil v dunajskem parlamentu, moramo si misliti, da je gospodu Poldetu izpuhtel ves govor iz spomina, ali pa, da se je mož ustrašil tedanje obstrukcije v parlamentu.

Mi pa sedaj vemo, da gospod Mauroner je res govornik in da se svoje govore uči na železnici, na dan pa se ne upa žnjimi! Zato ga toplo priporočamo našim volicem, da ga zopet pošljejo po »eiselpont« na Dunaj študirat govornice, ali ne v parlament, kjer trebao ljudi, ki že znajo svoje govore in jih ne pozabijo pred vratmi parlamenta, kakor se vedno godi našem Poldetu.

Javni somenjenj z glasovničami. Pišejo nam: Zraven že objavljenih trgovin z glasovničami, imenujmo še trgovino z jestvinami na voga u ulie Rossetti in Istituto!

Tu se je delalo kšeft na vse pretege! Naš vrli okoličanski starček Križman Luka je šel v omenjeno trgovino s prošnjo, naj mu zapišejo na glasovnico ime dr. Otokarja Rybafa. Ko so se ti trgovci prepričali, da naš Luka ne zna čitati — so mu izpolnili glasovnico z imenom Korteza!! Sreča je bila, da je naš možak, v svoji nezaupnosti, pokazal glasovnico svojemu nečaku, kateri mu je povedal, kaj se je zgodilo!

I priporočamo tega »vrlega« trg vca — v podporo!

Žalostna slika! Neki Višič, čevljar v starem mestu, si je dne 6. t. m. zaslužil, da ga ostavijo na sramotni oder! Po izidu volitve je bil v ulici Sv. Katarine, kjer je v neki gostilni začel upiti: Viva Hortis! Nastala je prava babylonija, ko so drugi jeli reagirati! Redarstvo je moralo s silo napraviti konec tej komediji, izzvani po slovenskem od padniku!

Žalostna taka slika!

Takooo!!! V kavarni Fabris, kamor zahaja vse polno našega elementa, se niso upali razobesiti naših lepakov in so na energično zahtevo naših — raje odstranili še one nasprotnih kandidatov, katere so bili že razobesili!! Brez komentarja!

V pojasnilo. Z ozirom na večerajšjo notico o uradniškem kazinu smo izvedeli od verodostojne strani, da ta kazino ni mogel prepustiti gospodu svetniku Pederzolliju dvo-

rane za volilni shod, ker mu pravila strogo zabranjujejo prepuščati prostore v politične svrhe.

Imenovanje. Minister za uk in bogovčastje je imenoval dosedanjega voditelja trgovinsko in pomorske akademije v Trstu, vladnega svetnika Evgena Geleicha ravnateljem tega zavoda.

Ljudsko štetje. Lastniki hiš ali upravitelji (administratorji), ki še niso izpolnili in doposlali dotičnim sekcijam tiskovin za ljudsko štetje, morajo to storiti najdalje do 15. t. m., ker bi se sicer proti istim postopalo na temelju zakona od 29. marca 1869.

Lastniki konjev in goved v mestu in okolici morajo v svrhu odmere tlakarine (lastrieo) naznaniti svojo živino tuk. magistratu do konec januarja.

Pokušen samomor. 47-letni dninar Jakob Bergamasco se je večeraj opoludne poskušal zastrupiti s karbolno kislino. S pomočjo zdravnika so ga rešili ter spravili v tuk. bolnišnico.

Nagle smrti je umrla večeraj, ob 8. uri zvečer, 79-letna Ivana Pavletič iz ulice Molin a vento št. 7. Zadel jo je kap. Pokojnico so spravili v mrtvašnico pri sv. Justu.

Z naših sodišč. Večeraj so bili na tuk. deželnem sodišču obsojeni: 40-letni težak Alojzij Bertuzzi iz Chionessa (pokrajina Videm na Italijanskem) zaradi hudodelstva tatvine v 3 mesece, a 57-letni kočijaž Ivan Cimolin, istotako iz Videmske pokrajine, zaradi sokrivde na tatvini v 2 meseca težke poostrene ječe. — 24-letni težak Adolf Malessan iz Trsta je dobil zaradi težke telesne poškodbe in razžalitve stražnikov 4 mesece težke poostrene ječe. — 24-letni Ivan Rekar je bil zaradi zločina javnega nasilstva in prestopka upora obsojen v pet mesecev težke ječe.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 12. januarja ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbes tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Lazzaretto št. 28. in na Korzu št. 9, krčmarska oprema in hišna oprava; v ulici Giustinelli št. 2, hišna oprava; v ulici Fontanone št. 16 in v ulici Eceomo št. 7, hišna oprava, zastavni listi in mizarska oprema; v ulici della Zonta št. 2 in v ulici Caserma št. 3, hišna oprava; na Korzu št. 33, in v ulici Rossetti št. 15a, oprema v zalogi, hišna oprava; v Rojanu št. 229, vaze, jerbaski za evetlice in prešič.

Vremenski vestnik. Večeraj: toplomer ob 7. uri jutraj 2.7, ob 2. uri popoldne 3.0 C°. — Tlakomer ob 7. uri jutraj 769.4. — Danes plima ob 5.5 predp. in ob 7.33 pop.; oseka ob — predpoludne in ob 0.42 popoldne.

Pevsko društvo »Hajdrih« na Prosoku nam poroča, da se bo na predpustni veselici dne 3. februarja pela tudi Valaričeva »Domovini« in da je za to veselico že najet vojaški orkester.

Trgovski ples. Odsek trgovcev z jestvinami nam javlja, da se mu je tudi letos posrečilo, dobiti lepo gledališče »Armonia« za »trgovski ples«, ki bo dne 3. februarja. Rečeni odsek vabi torej slavno občinstvo, zlasti pa trgovske kroge, na obilo udeležbo, da pokažemo tudi letos, koliko je tu našega življa in da se je tudi ta stan jel organizirati. Natančneje o pravem času. Za danes opozarjamo le, da se bo plesal narodni ples »Česka beseda«.

Slovanska čitalnica naznanja svojim udom, da priredi jutri, v soboto zvečer, plesni venček. Začetek ob 8. in pol uri. Želi obile udeležbe.

Vesti iz ostale Primorske.

× Izvoz prešičev iz okrajev Gorica in Gradiška na Italijansko, ki je bil zadnji čas prepovedan, je zopet dovoljen.

× Prvo voščilo. Večkrat se je ugibalo v cenjeni »Edinosti«, od kol in iz katerega kota prihajajo pogosti dopisi iz Nabrežine. No, ker pa dopisnik ali dopisniki vedno trdijo, da hočejo mir med domaćini, tudi jaz nočem iskati nikakega prepira.

Le opozoriti hočem na nekatere madeže ali nedostatke. Skozi vas Nabrežino vodi glavna cesta. Da se preprečijo jako lahko možne nesreče vsled hitrega voženja, je slavno županstvo naše dalo napraviti tablo z napisom, ki opominja voznike, naj sko i vas vozijo počasi. Ali v kaki slovenščini je napisano to svarilo?! Vsaj na javnih krajih bi morali skrbeti, da bodo naši napisi v pravil-

nem jeziku, da bomo svetu kazali lepoto svojega jezika, ne pa: da mu delamo nečast s popačenimi napisi!

To je moje prvo voščilo v tem novem letu.

Eden teh živih.

× Iz sv. Antona nad Koprom nam pišejo, da so bili tam te božične praznike jako nevoljni, ker je bilo v cerkvi samo latinsko petje. To je proti volji ljudstva in tudi pevcev samih. Gospodu organistu priznavajo radi mnogo zaslug za narodno stvar, ali v tem pogledu ga karajo.

Božični in Velikonočni prazniki — tako pravi naš dopisnik — so največji in najpomembnejši prazniki naše sv. vere, ker nas spominjajo na rojstvo in vstajenje Izveličarjevo. Kar pa posebno poveljuje te praznike, je lepo, pobožno petje, ako je ljudstvo — ume! Le dobro razumljena beseda gre k sreči in blaži in povzdiguje čustva. Ali pa ljudstvo razume latinsko petje? Zakaj torej le latinsko? To je tem manje opravičeno, ker tudi gospod župnik želi, da se latinsko petje kolikor možno omeji! Drugod se trudijo, da bi kolikor možno odpravili latinsko petje, pri sv. Antonu pa jo uvajajo po sili! Čemu to? Ne, tako se ne sme goditi več. To je današnja želja sv. Antončanov.

Razne vesti.

Zaroka. Bivši minister-predsednik grof Fran Thun se je zaročil z udovo grofico Ernestino Wratislav, sestro grofa Osvalda Thun Salma.

Iz ljubosumnosti. Na parniku »Cesar Viljem«, ki vozi med New-Yorkom in Genovom se je na Božič v bližini Gibraltara pripetil sledeči grozni prizor: Italijanski potnik Viscardi se je mej vožnjo zaljubil v mlado sopotnico, Italijanko Ruzo Ruggeri ter jo nadlegoval s svojimi ponudbami. Lepa Ruzo je zbežala k tolmaču, mlademu Nemeu. Viscardi ju je videl skupaj ter ustrelil na dvojico 4-krat iz revolvera, potem pa skočil v morje. Nemeu in Italijanka sta nevarno ranjena. Spravili so ju v bolnišnico v Gibraltaru. Napadalec je utonil.

Brzjavna poročila.

Državnozborske volitve.

TOLMIN 11. (K. B.) O današnji volitvi državnega poslanca za skupino mest je dobil v Tolminu dr. Henrik Tuma 59, Alfred Lenassi, industrijalec v Gorici, 8 glasov.

KOBARID 11. (K. B.) Tukaj je dobil dr. Henrik Tuma 32 glasov.

PAZIN 11. Na današnji volitvi za skupino mest je hrvatski kandidat dr. Zuecon dobil 184, protikandidat dr. Bartoli pa 65 glasov.

Iz dvornih krogov.

DUNAJ 11. (K. B.) Prince Leopold Bavarski, princezinja Gizela in prince Jurij so se predpoludne vrnili z Voloskega semkaj. Princea odpotujeta jutri predpoludne v Monakovo, princezinja Gizela pa ostane še do 15. t. m. na Dunaju.

Holandska in Portugalska.

LIZBONA 11. (K. B.) Nizozemski poslanik na tukajšnjem dvoru se povrne, kakor pravijo, te dni v Lizbono.

Dvestoletnica pruskega kraljestva.

BUKAREŠT 11. (K. B.) Prince prestolonaslednik Ferdinand odpotuje prihodnji torek v Berlin, da se udeleži kot zastopnik kralja Karola slavnosti o priliki 200-letnice kraljevine Pruske.

Sneg na Ruskem.

PETROGRAD 11. (K. B.) Vsled zametov je pretrgan promet na transkavkaški železnici pri Baku na več mestih.

Nesreča na morju.

FARAMON 11. (K. B.) Ob 8. uri jutraj. Vsi potniki in moštvo ladije »Rusija« so rešeni ter se nahajajo že na kopnem. Njih zdravje je zadovoljivo.

Kuga na Turškem.

BUKAREŠT 11. (K. B.) Ker se je uradoma konstatiral slučaj kuge v Carigradu, podvržene so vse proizvodnje iz Carigrada 10-letni strogi karanteni v Sulini. Prepovedan je uhod v pristanišče v Kostanci in v vse človekne postaje.

Romunski minister v Berlinu.

BERLIN 10. (K. B.) Romunski minister predsednik in finančni minister sta prispele semkaj.

Ustaja na Kitajskem.

NEW-YORK 10. (Reuter.) Iz Pekinga brzjavljajo dne 9. t. m.: Poslaniki so presenečeni, ker je Kitajska dala Rusiji »koncesijo« na severni obali reke Peiho v bližini angleške in francoske koncesije. Rusi so izjavili, da so jim Kitajci dali to koncesijo zadovoljno za usluge, katere so jim Rusi storili s tem, da so pospeševali sklepanje miru.

WASHINGTON 10. (K. B.) Vlada Zjedinjenih držav je umaknila predlog, da bi se o reviziji trgovinskih pogojev ne pogajali v Pekingu, ker so nekatere velesile temu predlogu nasprotovale, dočim se druge niso mogle odločiti.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 10. (K. B.) Brzjavka lorda Kitchenerja iz Pretorije z večerajšnega dne javlja: Buri so po noči z dne 7. t. m. o gosti megli napali istodobno angleške postojanke v Belfastu, Wunderfonteinu, Nooitgedachtu, Wylstfonteinu in v Paanu. Angleži so jih po hudi borbi odbili. Angleži so izgubili 21 mrtvecev, med njimi enega stotnika, in 62 ranjencev, med njimi 3 častnike. Burov je ostalo 24 mrtvih na bojišču. — Nadalje javljajo: Večeraj je bursko poveljstvo Bayerjevo napadlo angleški voj v živili na severni strani Krügersdorpa. Angleži so odbili Bure. Štirje Angleži so bili lahko ranjeni.

LONDON 10. (Reuter.) Iz Richmonda brzjavljajo dne 9. t. m.: Buri so ujeli angleško patroljo petih mož; 40 angleških vojakov je potem zasledovalo Bure. O spopadu sta bila ubita 2 Bura, med njima en poveljnik; 1 Bur je bil ranjen. Ujeli so jednajst konjev.

PRETORIJA 10. (K. B.) Prošlo noč se je pokazal burski oddelek v okolici mesta Pretoria, in sicer v bližini vzhodnih utrdob, ter je zaplenil čedo govede.

Prva slov. zaloga pohištva

iz odlikovanih in svetovnoznanih tovarn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a

se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia (Rosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago iz prve roke.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, areskih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franco vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

OBUVALA!

PEPI KRAŠEVEC

pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko zeno)

prilporeča svojo

bogato zalogo raznovrstnega obu-

vala za gospode, gospe in otroke

Poslne naročbe se izvrše v tistem dnevu.

Odpokliljatev je postlaine prosta.

Prevzema vsako delo na debelo in drobno

ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in

točnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se prilporeča

Josip Stantič

čevlj. mojster

Pozor na ta užig na zamašku !!!

Dunajska filjalka
Kranjske vloge na knjižnice s 4%.
 Banjalica, borzno posredovanje, posojila na vrednostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in razvinkuliranje obligacij.

Živnostenska banka

na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnica v akcijah 20,000.000 K.
 Reservni zaklad nad 7,000.000 K.
Centrala v Pragi.
 Podružnice v Brnu, Plzni, Budejovicah, Pardubicah, Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Zahvala.

Ginjani smo bili do dna sreča, ko smo želi vest, da ste Vi, preblagorodni gospod **Fran Kalister**, veleposestnik v Trstu, potom županstva občine sv. Mihela, okraj Postojnski, doposlali svoto 300 K. kakor milodar nam, po požaru ponesrečenim vaščanom v Kalu.

Vaš čin sočutja in usmiljenja nam ostane za vedno v spominu. Vsprejmite, dobrotnik naš, našo najiskrenejšo zahvalo.

V Kalu, dne 10. januarja 1901.

Vsi pogorelci

Tovarna

zn lesene izdelke na vodno moč v gozdnatem kraju na Kranjskem blizu železniške postaje, se prodajo pod jako ugodnimi pogoji.

Ponudbe naj se pošljejo pod: „Lesni obrt“ Ljubljana, poste restante.

Zaloga

olja in kolonijalnega blaga.

Podpisani ima čast javiti slavnemu občinstvu, da ima v

ulici Ghega št. 11. v Trstu veliko zalogo od navadnega do najfinejšega olja, kisa, mila, kave, sladkorja, riža itd.

Bogat izbor mila za perilo. Prodaja na drobno in na debelo ter prevzema poštno pošiljavo od 5 kg. naprej proti povzetju.

Za mnogobrojne naročbe se toplo priporoča udani

Alojz Trevisan.

Istruktor

vesten in resen bi dal lekcije za predmete spodnje gimnazije. Naslov pri upravnistvu Edinosti.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Važno za vsakega!

Razprodaja!

Po nečuvno nizki ceni se dobi za samo

2 gl. 95 nč.

krasna garnitura ob-

stoječa iz

14 krasnih drago-

cenih predmetov

in sicer:

- 1 ura od niklja, Anker remont. (na željo tudi posrebr.) z lepimi razrezanim pokrovom, točno urejena s 3 letnim jamstvom in škafčico.
- 1 krasna goldin ali nikljasta okropna veržica s privesom. Pariški sistem.
- 1 goldin igla, za kravate z imitir. briljanti.
- 1 par gumbov za manšete, znamka »Garantie«.
- 1 garnitura (5 komadov) gumbov za srajce in ovrtnike.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno puncir.
- 1 goldin prstan s krasnim kamenom.
- 1 žepno ogledalo v etvilju.

Vseh 14 krasnih in vrednostnih predmetov z uro Anker-Remont vred pošilja le za 2 gl. 95 nč. s povzetjem ali po naprej poslanem denarju, trdka

BRÜDER HURVIZ

Krakovo - Stradom 17. - Krakovo

Neodgovarjajoče sprejem v 8 dneh nazaj in povrnen denar, vsled česar nima kupce nikakega rizika. Bogato ilustrovani cenik raznovrstnih dragocenosti brezplačno in franko.

Razprodajalci in agenti se sprejemajo. Vsak kupce vdobi v dar brezplačno krasen žepni album s 15 razglednicami mesta Krakovo.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dr. Drag. Treo in dr Henrik Tuma

naznanjata, da sta otvorila dne 2. t. m. skupno

odvetniško pisarno

v Gorici, Gosposka ulica šte. 7, v hiši „Goriške

ljudske posojilnice“.

Chief-Office: 48. Brixton-Road, London, SW.

A. Thierry-ja pravo stolistno mazilo

je najjače mazilo, ki oblaži bolečine, jih hitro zdravi ter odpravi na človeškem telesu vse prirasle izrastke. To mazilo je za hribolazce, kolesarje in jezdece neobhodno potrebno.

Vdobja se v lekarnah.

Po pošti franko 2 lončka 3 K 50 stot. Eden lonček pošlje na poskušnjo s cenikom ter seznamom zalog na celem svetu proti predplačilu 1 K 80 st.:

Lokarnarja A. Thierry-ja tovarna v Pregradi pri Rogatcu (Rohitsch-Sauerbrunn).

Naj se izogiblje ponarejanj ter pazi na zgoranjo varn. znamko, ki se nahaja na lončku.

Dr. Rosa Balsam Praško domače zdravilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo, vzbuja slast in odvrta lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 nč. po pošti 20 nč. več.

Varilo! Vsi deli embalaže nosijo zraven stoječo, postavno položen varstveno znamko.

je staro, najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero varuje in ohrani rane čiste, vnetje in bolečine olajša in hladi.

V pušicah po 35 in 25 nč., po pošti 6 nč. več.

Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja c. in kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v Lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

GORIŠKA LJUDSKA POSOJILNICA

registrirano društvo z omejeno zavezo,

v Gorici

Gosposka ulica hšt. 7., I. nadstr v lastni hiši.

Hranilne vloge sprejemajo se od vsacega, če tudi ni član društva in se obrestujejo po 4 1/2 %, ne da bi se odbijal rentni davek.

Posojila dajejo se samo članom in sicer na menjice po 6 % in na vknjižbe po 5 1/2 %. Uraduje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K. 1,400.000. Poštno-hran. račun št. 837.315.

M. A T E

Trgovina manifakturnega blaga

Trst. — Via Nuova — Trst.

vogal Via S. Lazzaro št. 8.

Čast mi je javiti slavn. občinstvu in cenj. odje malcem, da sem prejel bogat izbor raznovrstnega blaga za jesen in zimo in sicer: suknjo za moške in ženske obleke, flanelo, barvan in bel barhent, piket za perilo, maje od volne in bombaža, odeje s podvleko ali volne itd. Bogata zaloga raznovrstnega perila na meter, nadalje srajce, ovrtniki in ovrtnice najnovejše mode, namizni beli in barvani prti; bela in barvana zagrinjala na meter ali izgotovljena.

Drobniarje za krojače, kitničarke in šivilje ter raznovrstni okraski za ženske obleke.

Naročbe za moške obleke po meri z največjo očnostjo in natančnostjo.

Velik izbor blaga za zastave in narodnih trakov za društvene znake.

Vse po najnižjih cenah.

Nadeja se tudi v prihodnje podpore cenj. odjemalcev in sl. občinstva, beležim se najljubneje

M. Aite.

50 — 500 KRON NAGRADE

po primeri količine in vrednosti lesa in natančnosti in zanesljivosti informacij dobi oni, kateri zamore dokazati da je Placido Orlando iz Trsta v letu 1900 od mesca septembra do konca oktobra kupil ter plačal na svoje ime deščice, testone in tavolette.

Prijave naj se pošljejo rekomandirane na naslov:

A. B. Postfach št. 7. Fiume.

Javljam slavn. občinstvu, da sem odprl

krčmo

v znanem prostoru pri Lovrencu, sedaj »pri Zvezdi« v Sežani. Točil bodem izvrstni teran, vipavec in prosekcar. Za postrežbo bode na razpolago vedno izborna kuhinja po primernih cenah. Dobivajo se tudi vsaki čas spalne sobe, kakor tudi hlevi za živali. Za obilni obisk se priporoča udani

Ivan Lisjak

„pri Zvezdi“ v Sežani.

Na drobno in drobno prodaja se v Trstu pri trdki: Fran. Skrdla in sin, Via Raffineria št. 1.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 2,000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13,326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1,632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijnju u kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijnju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1,187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Spitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4 1/2 % obrestovanjem do dne vloge do dne vzdiga. Eskompt menjic najkulantneje Borzna naročila.